

Zygmunt Lewiński **harc mistrz**

Syn Wacława i Marii z domu Dylkowska. Urodził się 12 czerwca 1913 roku w Zduńskiej Woli. Tam 13 marca 1924 roku wstąpił do drużyny harcerskiej im. Juliana Konstantego Ordona. Od 1930 roku rozpoczął pracę w Zakładach "Szulz" w Łodzi kontynuując jednocześnie naukę w średniej szkole technicznej na wydziale mechanicznym. Jako ślusarz narzędziowy 4 listopada 1934 roku podejmuje pracę w Zakładach starachowickich. Harcerską służbę wznowia jesienią 1934 roku w II drużynie im. Mariana Langiewicza w Starachowicach, pełniąc obowiązki drużynowego. W 1937 roku za udział w strajku robotniczym został zwolniony z pracy w tutejszych zakładach. Tego samego roku (6 października) podejmuje pracę w Towarzystwie Przemysłowym Zakładów Mechanicznych LILPOP, RAV LOEWENSTEIN (spółka Akcyjna) w Warszawie jako kontroler techniczny. Nie traci jednak kontaktów ze swoją drużyną. Do Starachowic wrócił wiosną 1938 roku i dzięki poparciu ówczesnego Komendanta Hufca u dyrekcji zakładów, podejmuje ponownie pracę jako ślusarz. 26 sierpnia 1939 roku pełnił funkcję zastępcy Komendanta *Harcerskiego Pogotowia Wojennego* w Starachowicach. 26 stycznia 1940 roku został zaprzysiężony na okoliczność

przyjęcia na siebie obowiązku formowania tajnych zastępów harcerskich w Wierzbniku-Starachowicach. W lutym 1940 roku rozpoczął działalność w Związku Walki Zbrojnej, jako drużynowy konspiracyjnych zastępów "Żubry" miasta Wierzbnika Starachowic oraz jako organizator "Szarych Szeregów" w Starachowicach. Za tę działalność, 13 marca 1941 roku został aresztowany przez gestapo. Był torturowany w więzieniu radomskiego gestapo, skąd 23 maja 1941 roku został wywieziony do obozu koncentracyjnego w Auschwitz (więzień 15313), potem był więźniem nr 53277 w Sachsenhausen - komando Heinkel. Na wolność wyszedł 3 maja 1945 roku z obozu koncentracyjnego Somerfeld n/Łabą. Od 17 lipca 1945 roku do 30 września 1952 roku pracował w Głogowie czynnie uczestnicząc w ruchu harcerskim (1945-1949) na Ziemiach Zachodnich. W październiku 1952 roku podjął pracę w Hucie Stalowa Wola, potem w Nowej Soli pełniąc tam funkcję kierownika technicznego Bazy Remontowej. Do Starachowic powrócił 23 grudnia 1955 roku, gdzie pracował w charakterze specjalisty ds. planowania inwestycji w FSC. Po reaktywowaniu ZHP w 1956 roku, do ostatnich dni swego życia brał czynny udział w pracach Hufca ZHP Starachowice. Był członkiem Komendy Hufca (1957); instruktorem X Świętokrzyskiego Szczepu im. Szarych Szeregów w Starachowicach; członkiem Kręgu Seniora "Łysica". Za pracę i działalność w życiu publicznym został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Partyzanckim, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Złotym Krzyżem Zasługi dla ZHP. Zmarł 24 maja 1987 roku. Pochowany został na cmentarzu komunalnym przy ulicy Polnej w Starachowicach.